

fritaget for Næringskrigsskats-Svarelse, imod at den skal svare et saa stort Beløb, som ellers vilde falde paa Bygning og Hartkorn, men det er bestemt, at denne Afgift skal lignedes paa Formue og Leilighed, saa kommer et eget Forhold frem, idet alle de Hartkornsbestdere og Grundtelendomsbestdere, som have Prioriteter i deres Eiendomme, derved faae Ret til at tilbageholde $\frac{1}{16}$ af Renten af Summen, som indestaaer i Eiendommen; men den Forpligtelse, der paaligger dem, der ere frie for at svare Hartkornsbidrag og Bygningsbidrag, den paaligger dem ikke. Thi det er ikke bestemt, at Frederits skal være fri for dem; altsaa kunne de Andre, der tilbageholde $\frac{1}{16}$ af Renten af Prioriteten, putte dem i deres egen Lomme. Aligemaade stoder mig den Bestemmelse for Frederits's Vedkommende, at Communalbestyrelsen efter eget Skjøn skulde kunne fordele Skatten; det skulde undre mig, om Frederits ikke havde en egen Lignings-Commission, som efter den rette Vurdering af Forholdene kunde fordele Krigsskatten saaledes, som maa skee i andre Communer. Det er aabenbart, at der i den Paragraph, som omhandler, hvorledes Næringskrigsskatten skal fordeles, er meent, at man i Kjøbenhavn vil foretage en særegen Ligning, men det fremgaaer ogsaa af Paragraphens Slutning, at man har antaget, at man i Byerne vil slutte sig til den Stat, som allerede er lignet paa Formue og Leilighed, at man vil kunne benytte den seneste Ligning saaledes, som den er foretaget for det løbende Aar, det fremgaaer idetmindste af Ordene i Lovforslaget. Jeg anseer det for uheldigt, at bringe en saadan Bestemmelse ind; det vilde være hensigtsmæssigere, dersom man havde ladet Næringskrigsskatten falde paa Kjøbstæderne ligesom paa Kjøbenhavn; thi Formue og Leilighed er allerede kommet i Betragtning ved de øvrige Paragrapher, som ramme Formuen gennem Hartkornsbestdelse, Bygningsbestdelse, Renteindtagt og Gage. Det vil saaledes være vanskeligt i Byerne at slutte sig til den tidligere foretagne Beskatning paa Formue og Leilighed uden at komme til at fornærme saadanne Indvaanere i Byerne, som allerede ere rammede ifølge de andre Paragrapher i Skatteloven,

og det vil være ligesaa vanskeligt at kunne foretage en ny Ligning, som kunde blive færdig til rette Tid, og hvor det rette Hensyn blev taget til alle de Forhold, som skulde komme i Betragtning, naar Vedkommende, der allerede ere rammede ifølge de andre Paragrapher, skulde fritages. Det er af andre Talere bemærket, at den Næringskat, som er faldet paa Landet, hører til noget af det Uheldigste og Vanskeligste at regulere, som Loven indeholder. Jeg er enig derti og jeg maa erklære, at een Vanskelighed endnu opstaaer derved, at der er bestemt, at denne Stat lignedes paa Vedkommende efter Formue og Leilighed og ikke efter Næringsdriftens Omfang; det Sidste er dog efter mit Skjøn det Gnestte, man kan tage Hensyn til; Formue og Leilighed er rammet for de Paagældende ved de andre Skattebestemmelser i Loven. I Udvalgets Betænkning er der i det 10de af de Indstillingspunkter, som det har fremstillet, ønsket, at man kunde erholde den høitagtede Finantsministers Oplysning om de enkelte Punkter. Jeg troer, at Ministeriets Tilkjendegivelse af, hvorvidt Ministeriet vil ansee sig fuldkommen istand til at løse de vedkommende Forhold, ved Hjælp af de Bestemmelser, som Loven indeholder, maa bestemme Thinget til uden Videre at gaae ind paa Loven, som den foreligger; men det er kun under den Forudsætning, at den høitagtede Finantsminister ikke vil finde Noget at erindre, ikke vil finde noget Ansvar at lægge over paa Rigsdagen, dersom der skulde være indkommet Bestemmelser her, som vilde være særdeles vanskelige at bringe til Udførelse, naar Loven skal føres ind i Livet, at det er tilraadeligt at lade den være uændret. Der er vel af en æret Taler bebudet et Ændringsforslag, men det er dog inaaftsee efter mit Skjøn af underordnet Natur. Dersom der ikke skulde findes Foranledning til ved andre Omtringer, som her kunne fremkomme, at fremsætte Ændringsforslag, da vil jeg affholde mig derfra, og føle mig beroliget ved, at Loven kun kommer til at gjælde for dette ene Aar, og at man vel finder paa at komme ud over de uheldige Forhold, som unøgtelig vilde fremkomme ved at Loven, som den er, bliver gjældende, men skulde der ellers blive Udset til at